

Bron: <https://begraafplaatsveldwijk.wordpress.com/2011/06/23/wij-gedenken/>

Wij Gedenken... ook na 111 jaar nog.

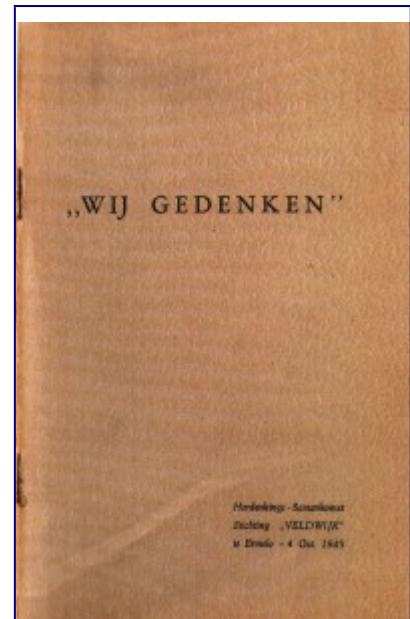
Geplaatst op [juni 23, 2011](#) door [Natalie en Gert](#)

Voor mij ligt een boekje met als titel "Wij Gedenken". Het is het programmaboekje van de Herdenkings-Samenkomst van Stichting Veldwijk te Ermelo op 4 oktober 1945. Het boekwerkje telt 32 pagina's op A-5 formaat.

Na het titelblad begint het geschriftje met de volgende tekst: *'Op den avond van den 4en October 1945, den dag, waarop het Stichtingsbestuur voor het eerst na de bevrijding in vergadering bijeenkwam, werd in de dorpskerk aan de Stationsstraat een Herdenkings-samenkomst gehouden, waarin het Stichtingsbestuur tezamen met het personeel met name hen herdacht, die in onzen Stichtingskring gevallen waren door de moordende hand van den overweldiger of door het geweld van den oorlog. (...) Uit den kring van het Stichtingspersoneel kwam het verzoek naar voren, de toespraken in druk te mogen bezitten. Gaarne wilde het Stichtingsbestuur aan dit piëteitsvol verzoek, waaruit een sterke band aan hen, die vielen, tot uiting kwam, voldoen. Moge zoo mede dit herdenkings-boekje de herinnering aan onze dooden onder ons levendig houden.'* Binnen

Veldwijk werd ook uit *'de kring van het bestuur weggenomen Jhr. Mr. M.O. Quarles van Ufford, die daarin sedert 1937, dus gedurende ruim 6 jaren, zitting had en met jeugdigen ijver en groote ambitie aan onze werkzaamheden placht deel te nemen.'* Quarles van Ufford overleed na een ernstige ziekte op 2 maart 1944. *'Met schrik vernamen wij, bestuursleden, en vernaamt Gij allen hier op Veldwijk, voorzoover het gerucht daarvan aanstonds tot ons heeft kunnen doordringen, de tijding eerst van de inhechtenisneming, in den loop van den maand Februari 1945, van den Heer Ingenieur Th.W.L. baron van Heemstra en, weinige weken daarna, met ontroering en diepe verslagenheid, het schokkend bericht van zijn gewelddadigen dood.'* In de periode van de Herdenkingssamenkomst was er nog niets bekend over het lot van Veldwijks predikant ds. A. Ringnalda. Hij was 7 januari 1945 samen met zijn zoon door de SD opgepakt en er was al langere tijd niets van hem vernomen. *'Sedert vele maanden is mevrouw Ringnalda gebukt gegaan onder de gevangenneming en daarna onder de wegvoering van haren Man, en nu reeds zoo martelend lang heeft zij met haren kinderen in folterende ongerustheid verkeerd omtrent zijn aardsehen lot en leven.'* Op de dag waarop het concentratiekamp Neuengamme door de Amerikanen zou worden bevrijd werd Ringnalda door de SS neergeschoten.

Een ander slachtoffer van het oorlogsgeweld was de chef-machinist Jacob Sparreboom. Hij werd tijdens een voedseltransport neergeschoten en overleed enkele dagen later aan zijn verwondingen. *'Met hem verloor de Stichting op tragische wijze een voortreffelijk beambte, van wiens arbeid zij ongeveer 7 jaren lang het profijt heeft mogen hebben. Sparreboom was één van die mensen, die voor hun werkring van bijzondere waarde zijn door de eigenschappen en den aanleg waarmede*

Afbeelding 1: Wij Gedenken, Herdenkings-Samenkomst

Afbeelding 2: Jacob Sparreboom

God hen heeft willen zegenen. (...) We danken God voor wat Sparreboom voor onze Stichting heeft mogen zijn, en delen van harte in den rouw van zijne Vrouw en kinderen! Het is al weer meer dan 65 jaar geleden dat deze herdenkingsdienst werd gehouden. Herinneringen door middel van dit boekje werden levend gehouden. Maar nog meer zijn het de verhalen van de nabestaanden. Zo hebben wij, in ons onderzoek naar nabestaanden, de dochter van Jacob Sparreboom, Truus van der Wal mogen ontmoeten. Een bijzondere ontmoeting waarbij mevr. van der Wal met warmte over haar vader sprak. Sparreboom, een rasechte Rotterdammer, besloot in 1938 het westen des lands te verlaten om naar de veilige Veluwe te verhuizen. Hij had geen goed gevoel en wilde liever veiligheid voor zijn gezin. Hij aanvaardde een baan als chef-machinist op Veldwijk. Het gezin Sparreboom genoot met grote teugen van de vrijheid van een vrijstaand huis met grote tuin met kippen en een geit. In de oorlog hield Sparreboom zich bezig met ondergrondse activiteiten waarbij zijn dochter Truus soms ingezet werd om spullen te vervoeren. In februari 1945 ging Sparreboom, met enkele anderen, voor een voedseltransport op pad. Onderweg werden de mannen vanuit een vliegtuig beschoten en Sparreboom werd getroffen.

Zijn verwondingen waren zo ernstig dat hij drie weken later overleed. Hij werd begraven op de nieuwe begraafplaats van Veldwijk.

Op 25 juni is het precies **111 jaar** geleden dat Jacob Sparreboom werd geboren. Het verhaal over zijn leven, zijn werken en zijn gezin is beschreven in ons boek **Grafstenen krijgen een gezicht**.

Afbeelding 3: Graf Sparreboom

Bron: <https://begraafplaatsveldwijk.wordpress.com/2011/09/01/sparreboom-aan-land-voor-de-liefde/>

Sparreboom aan land voor de liefde

Geplaatst op [september 1, 2011](#) door [Natalie en Gert](#)

Op 2 september 1925 trouwde Jacob Sparreboom met de Rotterdamse Janna Rietveld. Jacob Sparreboom was machinist-monteur op een schip. Ik stel me dan ook zo voor dat Jacob en Janna elkaar ontmoet hebben in de Rotterdamse haven.

Met de Nieuwe Waterweg was Rotterdam ook in die tijd al een echte havenstad. De grote Rotterdamse Droogdok Maatschappij NV was al uitgegroeid tot een enorme scheepswerf. De haven was na de Eerste Wereldoorlog al uitgegroeid tot de aanlegsteiger van West-Europa'. Dit zorgde voor veel werkgelegenheid. Toch gooide Sparreboom, nadat hij zijn oog had laten vallen op Janna Rietveld het roer om. Hij verruilde het ruime sop voor een plek aan de wal. Als monteur vond hij werk in een tricotfabriek van Edmond Hertzberger waardoor Sparreboom iedere avond thuis kon zijn. Het gezin was voor hem heel belangrijk. Zeker toen het jonge stel drie jaar na hun huwelijksdag een dochter kregen: Geertruij Dirkje. Nog drie jaar later werd zoon Jan geboren. Sparreboom voelde zich een rijk man hoewel het financieel geen grote weelde was. Zijn werkgever, een Joodse textielmagnaat, bood hem zekerheid in de fabriek die gevestigd was aan de Goudsesingel. Maar het familiegeluk was Sparreboom niet gegund. Op 3 augustus 1935 overleed zijn vrouw na een ernstig ziekbed. Hij was genoodzaakt om zijn twee kinderen bij familie onder te brengen.

Afbeelding 4: Trouwfoto Jacob en Janna Sparreboom

Ondertussen ging de economie achteruit; de crisisjaren begonnen. Ook was er angst voor de oorlog. Sparreboom wilde zo snel mogelijk zijn kinderen weer bij zich houden en een tweede vrouw diende zich aan. Ook besloot hij te solliciteren op een vacature in Ermelo en nadat hij aangenomen was verhuisde het gezin naar de Veluwe. Sparreboom hoopte hier rust te vinden. De monteur had een vooruitziende blik want in 1940 werd de tricotfabriek waar hij jaren werkzaam was gebombardeerd. Alle bebouwing aan de Goudsesingel was in één klap verloren. Op Veldwijk in Ermelo merkte men op dat moment nog nauwelijks van de oorlogsprikelen.

Het verhaal eindigt triest omdat Jacob Sparreboom vlak voor het einde van de Tweede Wereldoorlog tijdens een voedseltransport beschoten wordt en om het leven komt. De twee kinderen blijven achter bij hun stiefmoeder. Het hele verhaal staat te lezen in het boek '**Grafstenen krijgen een gezicht**'.

Bron: <https://begraafplaatsveldwijk.wordpress.com/2011/07/01/ik-heb-er-een-opa-bij%e2%80%a6/>

Ik heb er een opa bij...

Geplaatst op [juli 1, 2011](#) door [Natalie en Gert](#)

Vorige week schreef ik het blog over Jacob Sparreboom. Ik deed dit naar aanleiding van zijn 111e geboortedag. Ik vertelde over zijn tragisch overlijden door een aanval van een vliegtuig, aan het eind van de oorlog.

Los van dit blog, ontvingen wij van de week een exemplaar van het 'Familieblad Sparreboom' met daarin een artikel over ons boek **Grafstenen krijgen een gezicht**. In dit artikel schrijft genealoog Rudolf Sparreboom over gezinsuitbreiding. Niet de geboorte van een zoon of dochter maar over het goede nieuws dat hij er een opa bij heeft gekregen. Hij beschrijft hierin onze kennismaking naar aanleiding van onze vraag die we stelden in het kader van ons onderzoek over Jacob Sparreboom. Gelukkig (voor ons) kon de familie ons, via tante Truus van der Wal-Sparreboom, van informatie (mét bijzondere foto's) voorzien.

Bij de presentatie van ons boek op 23 maart waren Rudolf en Truus onze gasten en ontvingen uit onze handen een exemplaar van het boek. Rudolf: *'Ik kijk met bewondering terug op een bijzondere avond, waarbij ik het ook nog mocht beleven (net als mijn tante) een exemplaar van het boek overhandigd te krijgen. Mijn vader heeft zijn vader al op jonge leeftijd (14) verloren en zijn moeder zelfs nog vroeger (4). En alhoewel ik deze Jacob Sparreboom dus helemaal nooit heb gekend, is 'mijn vaders vader' door alle informatie voor mij wel een beetje 'gaan leven'. En zo doende heb ik er nu toch een beetje een opa bij'*. We zijn blij dat we middels ons boek, een deel van de geschiedenis voor de nabestaanden hebben kunnen geven.

